

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 323/05-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. novembra 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Š. H., L., v ktorej namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 44 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 7 a čl. 8 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, ako aj čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 5 C 353/95, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. H. o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. augusta 2005 doručená sťažnosť Š. H., L. (ďalej len „sťažovateľ“), v ktorej namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 44 ods. 2 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 7 a čl. 8 Všeobecnej deklarácie ľudských práv, ako aj čl. 14 ods. 1 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach postupom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) v konaní sp. zn. 5 C 353/95.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti uviedol, že podnet na preskúmanie postupu najvyššieho súdu podáva z toho dôvodu, že uvedený súd rozhodol 28. apríla 2005 v jeho neprospech v súdnom spore, ktorý trvá od roku 1992, pričom „*Všetky relevantné materiály v právnom spore medzi mnou a firmou K. s. r. o. je možné si vyžiadať na Najvyššom súde Slovenskej republiky*“.

Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uvádza, že celé súdne konanie bolo uskutočnené so značnými prieťahmi (13 rokov) a postupom najvyššieho súdu bola porušená zásada ústnosti, pretože mu nebolo umožnené zúčastniť sa na pojednávaní a vyjadriť sa k jednotlivým dôkazom. „*Následkom toho došlo k tomu, že súd pri prejednávaní veci postupoval neobjektívne, pričom zohľadnil len argumenty zúčastnenej strany*“. Sťažovateľovi bola podľa jeho názoru postupom najvyššieho súdu odňatá možnosť predniesť dôkazy osobne pri jeho rozhodovaní, v dôsledku čoho došlo k porušeniu ním označených práv.

Sťažovateľ uvádza, že čl. 44 ods. 2 ústavy „... *porušila firma K. s. r. o. tým, že účelovo viazané finančné prostriedky, určené na obnovu kultúrnej pamiatky nepoužila na stanovený účel a v stanovenom rozsahu*“.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom uvedené najmä v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“). K sťažnosti sťažovateľa nebolo pripojené splnomocnenie pre právneho zástupcu na zastupovanie sťažovateľa pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa ďalej neobsahovala návrh rozhodnutia vo veci (petit), odôvodnenie, jednoznačné označenie, ktoré ústavné práva sťažovateľa boli porušené, ktorým orgánom, kedy a akým konaním k tomuto porušeniu došlo a chýbali dôkazy vzťahujúce sa na sťažovateľom namietané porušenie práva.

Ústavný súd výzvou z 28. septembra 2005 (doručenou sťažovateľovi podľa doručky 5. októbra 2005) upozornil sťažovateľa na náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom, ako aj skutočnosť, že jeho sťažnosť zákonom predpísané náležitosti nespĺňa. Sťažovateľ bol vyzvaný, aby v lehote 21 dní od doručenia výzvy doplnil svoju sťažnosť tak, aby spĺňala náležitosti v zmysle ustanovení zákona o ústavnom súde, pokiaľ sťažnosť nemá byť odmietnutá podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľ bol zároveň vyzvaný, aby v rovnakej lehote ústavnému súdu uviedol a preukázal dátum právoplatnosti rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 5 C 353/95 z 28. apríla 2005 aj s uvedením dátumu, kedy mu bolo uvedené rozhodnutie doručené.

Sťažovateľ však svoju sťažnosť nedoplnil ani do dňa predbežného prerokovania sťažnosti ústavným súdom.

II.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Podľa ustanovenia § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha,

odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ alebo jeho zástupca.

V zmysle ustanovenia § 20 ods. 2 citovaného zákona sa k návrhu na začatie konania musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Sťažnosť sťažovateľa nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v ustanoveniach § 20 ods. 1 a 2, ako aj v ustanovení § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ aj napriek výzve ústavného súdu z 28. septembra 2005 nedostatky svojej sťažnosti neodstránil, hoci bol na možnosť odmietnutia sťažnosti podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde upozornený.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľa podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. novembra 2005